

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B
Frankopanska 16

Poslovni broj: UsII-215/22-10

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca toga suda Borisa Markovića, predsjednice vijeća, mr.sc. Mirjane Juričić i Blanše Turić, članova vijeća, te više sudske savjetnice – specijalistice Biserke Špoljar, zapisničarke, u upravnom sporu tužitelja Zajednice ponuditelja Gradnja d.o.o., Osijek, Ribarska 1, Cras d.o.o., Osijek, Vinkovačka 68 i Elektrocentar Petek d.o.o., Ivanić Grad, Etanska cesta 8, koju zastupa Nives Ernoić, odvjetnica u Odvjetničkom društvu Uskoković & Partneri, Varaždin, Prilaz Fausta Vrančića 10, protiv tuženika Državne komisije za kontrolu postupaka javne nabave, Zagreb, Koturaška 43/IV, uz sudjelovanje zainteresiranih osoba: Osječko-baranjska županija, Osijek, Trg A. Starčevića 2 i Zajednice ponuditelja Projektgradnja plus d.o.o., Gornja Vrba, Vrbska 3 i Osijek Koteks, kojeg zastupa odvjetnik Željko Zrno iz Odvjetničkog društva Stanić&Zrno j.t.d. Osijek, Ulica kardinala Alojzija Stepinca 10, radi javne nabave, na sjednici vijeća održanoj 21. prosinca 2022.

p r e s u d i o j e

I. Odbija se tužbeni zahtjev tužitelja za poništavanje rješenja tuženika Državne komisije za kontrolu postupaka javne nabave, klasa: UP/II-034-02/22-01/622, urbroj: 354-02/14-22-14 od 20. listopada 2022.

II. Odbija se prijedlog tužitelja za određivanje odgovnog učinka tužbe

III. Odbija se prijedlog tužitelja za određivanje privremene mjere.

IV. Odbija se zahtjev tužitelja za naknadu troškova upravnog spora.

Obrazloženje

1. Osporenim rješenjem tuženika odbijena je žalba tužitelja kao neosnovana (točka 1. izreke rješenja), te je odbijen zahtjev tužitelja za naknadu troškova žalbenog postupka, kao neosnovan (točka 2. izreke rješenja).

2. Protiv navedenog rješenja tužitelj je podnio tužbu u kojoj u bitnom navodi osnovne razloge zbog kojih je pobijao valjanost odluke o odabiru, a to su nepravilnost ponude odabranog ponuditelja, jer uvez ponude nije potpisan naprednim elektroničkim potpisom, iako je opunomoćenik za predaju i potpis ponude Antonio Bukić ovlašten potpisati uvez ponude isključivo na taj način, nepravilnost ponude odabranog

ponuditelja iz razloga što je dokument o produljenju valjanosti ponude dostavljen 23. kolovoza 2022. u ponovnom postupku pregleda i ocjene ponuda, potpisan po opunomoćeniku Antoniu Bukiću temeljem punomoći koja je istekla prije potpisivanja predmetnog dokumenta, neosnovanost odluke o odabiru obzirom da je ista donesena povredom načela jednakog tretmana u odnosu na odabranog ponuditelja tužitelja te nezakonitim postupanjem pri pregledu i ocjeni ponuda, a koji se odnose na dokaz stručnog iskustva u vođenju izgradnje zgrada, minimalne bruto površine 5000,00 m², te neosnovanost odluke o odabiru jer se ista protivi dokumentaciji o nabavi jer su prihvaćeni dokazi stručnosti za voditelja radova strojarske struke, iako isti zapravo ne udovoljavaju stvarnom kriteriju predočenom u dokumentaciji o nabavi, a i dokazi stručnosti za voditelja radova elektroničke struke dostavljeni uz ponudu odabranog ponuditelja iako te građevine ne predstavljaju građevine javne i društvene namjene, odnosno građevine javne namjene iz Zakona o prostornom uređenju i Zakona o gradnji, na kojoj je gradnji izrijekom traženo u dokumentaciji o nabavi. Da je naručitelj primijenio jednak tretman prema njemu kao što je primijenio prema odabranom ponuditelju, prihvaćanjem priloženih dokumenata i/ili tražeći pojašnjenje i upotpunjavanje podataka od samog tužitelja, tada naručitelj ne bi imao razloga odbiti njegovu ponudu jer bi ona imala najveći broj bodova te predstavljala ekonomski najpovoljniju ponudu. Ističe da ne osporava pravo i obvezu javnog naručitelja na provedbu dokaznog postupka na način propisan odredbom članka 264. Zakona o javnoj nabavi no smatra krajnje neuobičajenim da je jedino njegova ponuda bila apsolutno nejasna i dvojbena na način da je naručitelj imao osnove sumnjati u istinitost baš svakog dokaza dostavljenog od strane tužitelja, dok su, usporedbe radi, nejasnoće u ponudama ostalih gospodarskih subjekata otklonjene primjenom odredbe članka 293. Zakona o javnoj nabavi, odnosno odgovarajućim pojašnjenjima i upotpunjavanjima od strane samih gospodarskih subjekata. Napominje da je njegova ponuda predstavljala financijski najnižu cijenu te ujedno jedinu ponudu ispod procijenjene vrijednosti nabave, pa je imao legitimno očekivanje da će u ponovljenom postupku pregleda i ocjene, uz eventualni zahtjev naručitelja za dopunom, razjašnjenjem, upotpunjavanjem ili dostavom nužnih informacija, poduzet uz poštivanje načela jednakog tretmana i transparentnosti iz članka 293. Zakona o javnoj nabavi njegova ponuda biti tretirana jednako kao i ponude drugih gospodarskih subjekata te slijedom toga, utvrđena najpovoljnijom. Posebno ističe da naručitelj u trenutku donošenja odluke o odabiru ponude od 30. kolovoza 2022. nije imao pravno valjanu punomoć odabranog ponuditelja za poduzimanje konkretne radnje, pa niti dokument o produljenju valjanosti ponude nije bio valjano izdan što, sukladno žalbenim navodima, odluku o odabiru čini nevaljanom u smislu članka 216. stavka 2. Zakona o javnoj nabavi. Pri tom je sasvim nevažno što je tijekom žalbenog postupka pred tuženikom, naručitelju dostavljena nova punomoć, izdana gospodinu Antoniu Bukiću dana 19. svibnja 2022., a kojom ga se ovlašćuje na poduzimanje radnji u ime odabranog ponuditelja. Nadalje, nameće se pitanje iz kojeg razloga naručitelj nije zatražio provjeru referenci naručitelja na jednak način kako je tražio od odabranog ponuditelja i drugih gospodarskih subjekata, traženjem neposrednog pojašnjenja i upotpunjavanja podataka primjenom članka 293. Zakona o javnoj nabavi, odnosno zbog čega nije prema svakom gospodarskom subjektu primijenio jednaki tretman, tražeći od nadležnih tijela dostavu mape projekta iz kojeg je vidljiv opseg rekonstrukcije i dogradnje, odnosno bruto površina konkretne izgradnje u odnosu na referencu svakog pojedinog ponuditelja. Naručitelj time iskazuje diskriminatorno postupanje suprotno članku 285. stavku 1. i članku 293. Zakona o javnoj nabavi jer je razjašnjenje

istovjetnih spornih činjenica/podataka morao zahtijevati od svih gospodarskih subjekata, na jednako vrijedan način, te u tom smislu upućuje na stajališta ovoga Suda zauzeta u više odluka koje navodi u tužbi. Smatra da je netočan zaključak tuženika o tome da u konkretnoj pravnoj stvari nema povrede načela jednakog tretmana jer da naručitelj nije imao osnove prema odabranom ponuditelju primijeniti institut iz Odredbe 264. Zakona o javnoj nabavi, obzirom je sve relevantne podatke mogao utvrditi iz ponude i pojašnjenja ponude, te tuženik time propušta primijetiti da tužitelju nije niti bila dana mogućnost pojašnjenja. Naručitelj je samo u odnosu na njega uveo novi kriterij odabira i to da je, u slučaju dvojbe oko konkretne reference, jedini relevantan podatak arhitektonski projekt iz mape glavnog projekta, dostavljen od strane ovlaštenog izdavatelja ili drugog nadležnog tijela. Međutim, taj kriterij naručitelj nije primijenio prema ostalim gospodarskim subjektima, pa niti prema odabranom ponuditelju. Smatra da je naručitelj na diskriminatoran način vrednovao kriterije stručnosti osoblja tužitelja u odnosu na osoblje odabranog ponuditelja, te je protivno članku 301. Zakona o javnoj nabavi donio odluku na temelju pogrešno utvrđenih činjenica, propuštanjem da izvedbene odnosno funkcionalne zahtjeve iz dokumentacije o nabavi jednako primijeni kako na odabranog ponuditelja tako i na tužitelja. Nadalje, ističe kako su ispunjeni razlozi predviđeni Odredbom članka 298. stavka 1. alineja 9. Zakona o javnoj nabavi, slijedom kojih je javni naručitelj obvezan poništiti postupak javne nabave ako je cijena najpovoljnije ponude veća od procijenjene vrijednosti nabave, osim ako javni naručitelj ima ili će imati osigurana sredstva, što u tužbi detaljno obrazlaže. Tužitelj predlaže da ovaj Sud usvoji tužbu i poništi osporeno rješenje tuženika, te usvoji žalbu i poništi odluku o odabiru te da mu nadoknadi troškove upravnog spora i troškove žalbenog postupka kako je to specificirano u tužbi.

3. Tužitelj je uz tužbu podnio i prijedlog za donošenje privremene mjere i određivanje odgodnog učinka tužbe na temelju odredbe članka 26. i članka 47. Zakona o upravnim sporovima, a u vezi s člankom 424. Zakona o javnoj nabavi navodeći da je razvidno da bi šteta za njega u smislu izmakle koristi a u slučaju opstojnosti pobijanih pojedinačnih odluka bila izuzetno visoka, odnosno teško popravljiva.

4. Tuženik u odgovoru na tužbu smatra da su netočni tužbeni navodi da je tuženik neosnovano, bez upuštanja u odlučivanje o suštini žalbenih razloga, odbio njegovu žalbu u pogledu žalbenih navoda preciziranih u točkama 6., 8., 10. i 11. žalbe tužitelja od 9. rujna 2022. Stav tuženika da u slučaju kada predmet novog pregleda i ocjene ponuda nisu bile činjenice odnosno dijelovi ponude koje je tužitelj osporavao u žalbi od 9. rujna 2022. a te su činjenice tužitelju bile poznate ranije pa ih je trebao isticati u žalbi od 24. svibnja 2022. suprotno navodima tužitelja ima uporište u članku 404. stavku 3. Zakona o javnoj nabavi, a stajalište tuženika u tom pogledu potvrđeno je i brojnim presudama Visokog upravnog suda koje tuženik navodi. Nadalje, ističe da iz sadržaja punomoći kao i ovjere javnog bilježnika od 19. svibnja 2022. proizlazi da punomoć izdana Antoniu Bukiću nije niti prestala jer je nova punomoć (od 19. svibnja 2022.) izdana prije isteka prvotno izdane punomoći (21. svibnja 2021.). Okolnost da naručitelj u postupku pregleda i ocjene ponuda nije raspolagao s novom punomoći nije od utjecaja na valjanost odabrane ponude niti zakonitost odluke o odabiru s obzirom da ni predmetnom dokumentacijom o nabavi niti odredbama Zakona o javnoj nabavi nije propisano da produženje valjanosti ponude mora biti potpisano od po Zakonu ovlaštene osobe ili od osobe koja ima valjanu punomoć. Ističe da je naručitelj i u odnosu na tužitelja primijenio članak 293. Zakona o javnoj nabavi te je tražio i od tužitelja da pojasni razliku u funkciji stručnjakinje Mirjane Glavaš navedenoj u dva

različita dokumenta, pa stoga nije došlo do nejednakog tretmana u primjeni navedenog članka. Do nejednakog tretmana nije došlo ni u primjeni članka 285. stavka 3. Zakona o javnoj nabavi s obzirom da naručitelj u odnosu na odabranu ponudu, nakon primjene odredbe članka 293. Zakona o javnoj nabavi, nije imao razloga za takvom provjerom, budući da je sve relevantne činjenice mogao utvrditi iz podataka dostavljenih u ponudi, odnosno pojašnjenju ponude. Tuženik posebno ističe da je tužitelj imao mogućnost očitovati se u pogledu utvrđene razlike u iskazanoj bruto površini izgrađenog objekta u žalbi, te dostaviti dokaze iz kojih proizlazi da sporni podatak koji je utvrdio naručitelj nije točan, ali isto nije učinio ni u žalbi, a niti u tužbi. Tužitelj tek u tužbi prvi put navodi kako su ispunjeni razlozi za poništenje postupka predviđeni odredbom članka 298. stavka 1. točke 9. Zakona o javnoj nabavi, pri čemu pogrešno tumači istu odredbu, pa stoga isto predstavlja nedopušteni beneficium novorum. U pogledu zahtjeva tužitelja za određivanje odgovornog učinka tužbe i privremene mjere tuženik ističe da je eventualna materijalna šteta nadoknadviva, jer za to postoje sudski mehanizmi naknade štete, dok eventualna nezakonitost pobijanog rješenja nije razlog za odgodu izvršenja pojedinačne odluke te ističe da je navedeni stav tuženika potvrđen presudom ovoga suda, poslovni broj UsII-290/21 od 8. listopada 2021. Tuženik predlaže da ovaj Sud odbije tužbeni zahtjev u cijelosti kao neosnovan.

5. Zainteresirana osoba u ovom sporu, Osječko-baranjska županija, Osijek, u odgovoru na tužbu je navela glede povrede načela jednakog tretmana da ostaje pri tvrdnji da do povrede predmetnog načela nije došlo jer su prilikom prvoga pregleda i ocjene ponuda sve nejasnoće u ponudama ostalih ponuditelja otklonjene, a prilikom ponovljenog pregleda i ocjene ponuda utvrđene su činjenice i otklonjene nejasnoće u ponudi tužitelja, a sve Institutima koji su na raspolaganju naručitelju sukladno odredbama Zakona o javnoj nabavi. Ističe da nije uveo nikakav kriterij niti tvrdi da je arhitektonski projekt jedini relevantan dokaz za procjenu brutto površine što je razvidno iz činjenice da su i tužitelju priznate neke reference temeljem drugih dokaza, a ne arhitektonskog projekta, te za niz drugih referenci priznati su dokazi različiti od arhitektonskog projekta pa slijedom navedenog neosnovane su tvrdnje tužitelja o uvođenju novog kriterija za odabir i isključivih dokaza. Također smatra da nije osnovan niti prijedlog tužitelja za izdavanje privremene mjere i određivanje odgovornog učinka tužbe jer tužitelj nije naveo razloge zbog kojih bi to trebalo učiniti. Predlaže da ovaj sud tužbene navode ocijeni neosnovanim i odbije tužbeni zahtjev.

6. Zainteresirana osoba u ovom upravnom sporu, Zajednica ponuditelja Projektgradnja d.o.o., Gornja Vrba i Osijek Koteks d.d., Osijek, dostavila je odgovor na tužbu. U bitnom navodi da je jedini cilj tužitelja pokušaj opravdavanja samog sebe i prikriivanje nesporne činjenice da je zakasnio sa isticanjem žalbenih navoda, kojima osporava ponudu odabranog ponuditelja što je u ovom postupku irelevantno i nije od utjecaja na osnovanost odluke tuženika. Naime, višegodišnjom praksom tuženika i Visokog upravnog suda Republike Hrvatske jasno je i nedvojbeno utvrđeno da su u smislu članka 404. stavka 3. Zakona o javnoj nabavi nepravodobni svi žalbeni navodi, koji se odnose na činjenična i pravna pitanja koja su tužitelju mogla biti poznata ili morala biti poznata u prethodnom žalbenom postupku i da se takvi žalbeni navodi neće razmatrati. Nadalje, proizlazi da je jasno dokazano da je izjava o produženju valjanosti ponude i jamstva valjana, potpisana od ovlaštene osobe, kao i da odabrani ponuditelj punomoć nije bio obavezan dostavljati uz izjavu, pa je potpuno nejasno iz kojih razloga osim u nedostatku boljih argumenata tužitelj sada problematizira irelevantnu činjenicu što naručitelj nije vidio punomoć u trenutku predaje izjave o produženju valjanosti ponude odabranog ponuditelja. Dakle, iako je u svojoj žalbi tvrdio da gospodin Antonio

Bukić nije ovlašten za potpis izjave o produženju valjanosti ponude i jamstva i na toj premisi utemeljio cijeli žalbeni navod, sada ta činjenica za tužitelja više nije važna, nego je jedino relevantno je li ta punomoć dostavljena uz samu izjavu kojom se produljuje valjanost ponude i jamstva. Tužitelj u žalbi ponovno ponavlja ničim dokazane i potpuno neutemeljene teze o povredi načela jednakog tretmana od strane naručitelja i nekakvoj diskriminaciji tužitelja, iako je posve nesporno da je naručitelj pregled i ocjenu dokaza proveo u potpunosti u skladu s odredbama Zakona o javnoj nabavi, što detaljno obrazlaže i elaborira u svom odgovoru. Smatra da tužitelj u svojoj tužbi nije iznio nikakve nove argumente, činjenice ili tumačenja kojima bi na bilo koji način osporio stav tuženika sadržan u rješenju od 20. listopada 2022. da u postupanju naručitelja prilikom provođenja ponovnog pregleda i ocjene ponuda u postupku javne nabave za izgradnju Opće gimnazije Osijek nije došlo do bilo kakve povrede načela jednakog tretmana, kao i da nije bilo diskriminacije bilo kojeg od ponuditelja, već je naručitelj pregled i ocjenu ponuda izveo u potpunosti u skladu s odredbama Zakona o javnoj nabavi. Nadalje, postavlja pitanje i zašto tužitelj umjesto kontradiktornih podataka navedenih u svojoj ponudi naručitelju, kao dokaz stručne sposobnosti nominiranog stručnjaka gospodina Miodraga Matijaša, nije dostavio ovjerenu referencu od strane investitora iz kojeg bi se nesporno vidjela ukupna bruto površina zgrade Stare pekarnice Osijek. Da je tužitelj postupio na opisani način naručitelj ne bi morao dodatno provjeravati njegovu ponudu i ne bi bilo potrebe niti prostora za pokretanje bilo žalbenog postupka, bilo upravnog spora, a realizacija projekta zbog kojeg je raspisan postupak javne nabave bila bi već u poodmakloj fazi. Zainteresirana osoba nadalje ističe kako ostaje kod svih argumenata navedenih u svom očitovanju na žalbu od 28. rujna 2022. i predlaže da ovaj Sud nakon provedenog dokaznog postupka u cijelosti odbije tužbu kao neosnovanu i obveže tužitelja na naknadu troška sudskog postupka.

7. Odgovor tuženika na tužbu i odgovori zainteresiranih osoba na tužbu dostavljeni su suprotnim stranama u postupku sukladno odredbi članka 6. Zakona o upravnim sporovima („Narodne novine”, 20/10., 143/12., 152/14., 94/16., 29/17. i 110/21.).

8. Tužitelj je dostavio Sudu očitovanje na navode iz odgovora na tužbu tuženika i zainteresiranih osoba u kojem iste osporava, što opširno obrazlaže te zaključno smatra da je tužba osnovana kao i prijedlog za donošenje privremene mjere i određivanje odgovodno učinka tužbe pa predlaže Sudu da odluči kao što je to navedeno u tužbi.

9. Sud je uzeo u obzir činjenice utvrđene u postupku donošenja osporavane odluke, kao i očitovanje stranaka tijekom upravno-sudskog postupka, te je na temelju razmatranja svih činjeničnih i pravnih pitanja u smislu članka 55. stavka 3. Zakona o upravnim sporovima, utvrdio da tužbeni zahtjev nije osnovan.

10. Ocjenjujući zakonitost osporenog rješenja u granicama zahtjeva iz tužbe, ovaj Sud nalazi da time što je odbijena žalba tužitelja izjavljena protiv odluke o odabiru u predmetnom otvorenom postupku javne nabave, nije povrijeđen zakon na štetu tužitelja, pri čemu ovaj Sud u cijelosti prihvaća razloge koje je za svoju odluku dao tuženik u obrazloženju osporenog rješenja i u odgovoru na tužbu, budući da su razlozi utemeljeni na podacima koji se nalaze u spisu predmeta, te na pravilnoj primjeni mjerodavnog materijalnog prava, dok povrede pravila postupka ovaj Sud nije našao.

11. Prema podacima u spisu predmeta proizlazi da je naručitelj Osječko-baranjska županija, Osijek, objavio 29. listopada 2021. u Elektroničkom oglasniku javne nabave Republike Hrvatske poziv na nadmetanje s dokumentacijom o nabavi u otvorenom postupku javne nabave, broj objave: 2021/S OF2-0038952, radi nabave izgradnje objekta I. gimnazije Osijek, Osijek, a kriterij za odabir ponude je ekonomski

najpovoljnija ponuda koja se određuje na temelju cijene (60 bodova), duljina jamstvenog roka za otklanjanje nedostataka (10 bodova) i stručno iskustvo angažiranog osoblja (30 bodova). Nadalje, proizlazi da je u ponovljenom postupku pregleda i ocjene ponuda naručitelj pet ponuda ocijenio valjanima, te je 30. kolovoza 2022. odlukom o odabiru odabrao ponudu ponuditelja Zajednice gospodarskih subjekata Projektgradnja plus d.o.o., Gornja Vrba, i Osijek Koteks d.d., Osijek. Na navedenu odluku o odabiru tužitelj je izjavio žalbu kojom je u bitnom osporavao zakonitost postupanja naručitelja kod pregleda i ocjene odabrane ponude, te je zatražio poništenje odluke o odabiru, kao i naknadu troškova žalbenog postupka.

12. Razmatrajući sadržaj tužbe, te očitovanja tuženika i zainteresiranih osoba, kao i dokaza priloženih u spisu, ovaj Sud nalazi da se osporeno rješenje tuženika ne može ocijeniti nezakonitim iz razloga navedenih u tužbi. Naime, prema ocjeni ovoga Suda tuženik je svoju odluku utemeljio na činjenicama koje su u postupku pravilno i u potpunosti utvrđene, nakon čega je, pravilnom primjenom u rješenju navedenih odredaba Zakona o javnoj nabavi ("Narodne novine", 120/16.) i dokumentacije o nabavi, osnovano zaključio da žalba tužitelja protiv predmetne odluke o odabiru nije osnovana. Tuženik je pri tome dao detaljnu i jasnu analizu činjenične i pravne situacije, te naveo razloge kojima se rukovodio zaključujući da žalbeni navodi tužitelja nisu osnovani, a koje razloge u cijelosti prihvaća i ovaj Sud, jer su isti utemeljeni na pravilnoj ocjeni provedenih dokaza u postupku, te na pravilnom tumačenju relevantnih odredba materijalnog prava.

13. Odredbom članka 404. stavka 3. Zakona o javnoj nabavi propisano je da državna komisija nije ovlaštena kontrolirati činjenično i pravno stanje koje je bilo predmetom prethodne žalbe u istom postupku nabave. U konkretnom slučaju iz podataka u spisu proizlazi da je naručitelj sukladno rješenju tuženika od 19. srpnja 2022. proveo novi pregled i ocjenu ponuda i 23. kolovoza 2022. donio novi zapisnik o pregledu i ocjeni ponuda, iz kojeg proizlazi da je naručitelj u ponovljenom pregledu o ocjeni ponuda odabranu zajednicu gospodarskih subjekata tražio samo produljenje roka valjanosti ponude i jamstva za ozbiljnost ponude, pa proizlazi da predmet novog pregleda i ocjene ponuda nisu bile činjenice, odnosno dijelovi ponuda koje tužitelj osporava, pa proizlazi da su te činjenice tužitelju bile poznate i ranije, te ih je trebao isticati u žalbi na odluku o odabiru od 24. svibnja 2022., što nije učinio, pa je s tim žalbenim navodima zakasnio, kako to pravilno smatra i tuženik. Tuženik u tom smislu pravilno upućuje i na dosljednu sudsku praksu ovoga Suda. Naime, ovaj Sud nalazi da odredba članka 404. stavka 3. Zakona o javnoj nabavi, odnosno njome propisana zabrana tuženika da kontrolira činjenično i pravno stanje koje je bilo predmetom prethodne žalbe u istom postupku javne nabave, podrazumijeva ne samo one žalbene navode koji su bili istaknuti, nego podrazumijeva i sve one žalbene navode koji su mogli biti istaknuti, a nisu bili istaknuti u prethodnom žalbenom postupku. Dakle, tužitelj u drugom žalbenom postupku koji se vodio u vezi s istim postupkom javne nabave, prema ocjeni ovoga Suda, nije ovlašten isticati žalbene navode u odnosu na činjenice i pravna pitanja u odnosu na koje je već isticao navode ili ih je mogao isticati.

14. Pravilno je ocijenjen prigovor tužitelja u pogledu formalne nepravilnosti ponude odabranog ponuditelja zbog nepostojanja valjane punomoći za potpis dokumenta o produljenju valjanosti ponude. Naime, okolnost da naručitelj u postupku pregleda i ocjene ponuda nije raspolagao s novom punomoći nije odlučna, niti od utjecaja na valjanost odabrane ponude, niti zakonitost odluke o odabiru, jer dokumentacijom o nabavi, a niti Zakonom o javnoj nabavi nije propisano da produženje valjanosti ponude mora biti potpisano od po zakonom ovlaštene osobe ili od osobe koja ima valjanu

punomoć. U konkretnom slučaju naručitelj u trenutku davanja izjave o produljenju roka valjanosti ponude od 23. kolovoza 2022. nije imao na raspolaganju i novu punomoć za poduzimanje konkretne radnje prema naručitelju, međutim, iz sadržaja punomoći kao i ovjere javnog bilježnika od 19. svibnja 2022. proizlazi da punomoć izdana Antoniu Bukiću nije niti prestala, jer je nova punomoć od 19. svibnja 2022. izdana prije isteka prvotno izdane punomoći od 21. svibnja 2021., što je vidljivo iz datuma na ovjeri javnog bilježnika, pa se prigovori tužitelja izneseni u tom pravcu ne mogu ocijeniti osnovanima.

15. Nadalje, proizlazi da su netočne tvrdnje tužitelja u tužbi da je povrijeđeno načelo jednakog tretmana iz članka 4. stavka 1. Zakona o javnoj nabavi, jer je iz podatka u spisu razvidno da je naručitelj razjašnjenje istovjetnih spornih činjenica zahtijevao od svih ponuditelja u predmetnom postupku javne nabave, na jednako vrijedan način, kao i od tužitelja, pa nije došlo do nejednakog tretmana u primjeni odredaba koje tužitelj navodi u tužbi. Naime, od tužitelja je zatraženo da pojasni razliku u funkciji stručnjakinje Mirjane Glavaš navedene u dva različita dokumenta, pa nije došlo do nejednakog tretmana u primjeni članka 293. Zakona o javnoj nabavi, a u odnosu na odabranu ponudu nije bilo razloga za takvom provjerom, jer su sve relevantne činjenice mogle biti utvrđene na temelju podataka dostavljenih u ponudi i pojašnjenju ponude.

16. Nadalje, treba istaknuti da arhitektonski projekt iz kojeg je naručitelj utvrdio činjenicu na temelju koje je donio odluku o ocjenu te ponude temeljem kriterija za odabir ponude, i prema ocjeni ovoga Suda, ne predstavlja novi kriterij kako to pogrešno smatra tužitelj, već predstavlja dokaz koji je kao rezultat provjere sukladno odredbi članka 285. stavka 3. Zakona o javnoj nabavi pribavio naručitelj na temelju kojeg je ocjenom svakog dokaza posebno i svih dokaza zajedno utvrdio činjenicu o podatku bruto površine objekta. Stoga proizlazi da naručitelj kod pregleda i ocjene ponude tužitelja nije postupao različito u odnosu na pregled i ocjenu odabrane ponude i ponude tužitelja, već je temeljem kriterija za odabir ponude, a s obzirom na različite podatke u dokazima koje mu je dostavio tužitelj, izvršio daljnju provjeru točnosti dostavljenog podatka.

17. Imajući na umu sve navedeno, osporeno rješenje doneseno je u granicama zakonom propisanih ovlasti tuženika, koji je za svoju odluku naveo iscrpno obrazložene razloge, sukladno članku 425. stavku 3. Zakona o javnoj nabavi, a imajući na umu da tužitelj u tužbi ponavlja prigovore navedene u žalbi protiv odluke o odabiru, ovaj Sud nije našao osnove rješenje tuženika ocijeniti nezakonitim. Ovo tim više što tužitelj pravilnost osporenog rješenja pobija ukazujući na iste činjenice i dokaze na kojima je to rješenje utemeljeno, ali ih drugačije tumači, dajući u stvari svoje viđenje i ocjenu činjeničnog stanja utvrđenog u postupku, te svoju interpretaciju primijenjenog materijalnog prava, što nije od utjecaja na drugačije rješenje u ovoj stvari.

18. S obzirom na način na koji je riješen predmetni upravni spor, odnosno s obzirom da je tužbeni zahtjev tužitelja odbijen, nije bilo osnove niti za donošenje privremene mjere i određivanje odgodnog učinka tužbe, kako je to tužitelj zatražio.

19. Kako tužitelj nije uspio u predmetnom upravnom sporu odbijen je njegov zahtjev za naknadu troškova upravnog spora, na temelju odredbe članka 79. stavka 4. Zakona o upravnim sporovima.

20. Tuženik je pravilno postupio kada je odbio zahtjev tužitelja za naknadu troškova žalbenog postupka, jer je žalba tužitelja odbijena, pa mu ne pripada pravo na naknadu troškova žalbenog postupka sukladno odredbi članka 434. stavka 4. Zakona o javnoj nabavi.

21. S obzirom na sve navedeno, trebalo je na temelju odredbe članka 57. stavka 1. Zakona o upravnim sporovima odlučiti kao u izreci ove presude.

U Zagrebu 21. prosinca 2022.

Predsjednik vijeća
Boris Marković

Broj zapisa: **eb316-cc691**

Kontrolni broj: **044c2-e4bfb-8b0ed**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:
CN=Boris Marković, O=VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Visoki upravni sud Republike Hrvatske** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.